

Destanlar Burcunda Bir Alperen

– M.Nihat Malkoç · 13 Şubat 2020

Bir yiğit gelip de geçti dünyadan
Payına düşeni içti dünyadan
Bir seher vaktinde göçtü dünyadan
Milletçe üzgünüz, ruhumuz hasta
Ozan Arif göçtü, destanlar yasta

Her zaman dik durdu, elif misali
Düğün bayram saydı Hakk'a visali
Sonsuza çağırıldı, makam-ı âli
Gümülcine yorgun, Semerkant hasta
Ozan Arif göçtü, destanlar yasta

Bir oyun yazıldı, tutmadı oyun
Çağdaş tiranlara eğmedi boyun
Tuza meyletmedi, olmadı koyun
Tanrı Dağı puslu, Ötüken hasta
Ozan Arif göçtü, destanlar yasta

Vatan diye attı şair yüreği
Bayrağı hep mağrur görmek ereği
En evvel o yaptı, neyse gereği
Plevne kederli, Dobruca hasta
Ozan Arif göçtü, destanlar yasta

Urumçi'ye baktı, doldu gözleri
Yüreğini yaktı hicran közleri
Dillerde dolaşır şimdi sözleri
Gökbayrak kan ağlar, Kaşgar'ım hasta
Ozan Arif göçtü, destanlar yasta

Hain kalemlerce kurgulandı o
C-5 Koğuşu'nda sorgulandı o
Yargısız infazla yargılandı o
Ankara'dan ses yok; Türkistan hasta
Ozan Arif göçtü, destanlar yasta

Œir mektebiydi, irfan ocađı...
Destan kalesine dikti sancađı
Œimdi bir annedir vatan kucađı
Alucra tasalı, Samsun'um hasta
Ozan Arif gçtü, destanlar yasta

M. NİHAT MALKOÇ